

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 27C/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615211749
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zaťková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1615211749.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Katarínou Zaťkovou, v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXX/XX, W., zast. JUDr. Alžbeta Boriková, advokátska kancelária, s.r.o., Dolné Rudiny 3, Žilina, IČO: 47 249 587, proti žalovanému: Generali Poistovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zast. SLOV-LEGAL s.r.o., Dobrovičova 16, Bratislava, IČO: 36 863 157, o náhradu škody vo výške 7.648,45 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 7.572,26 Eur zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.11.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.648,45 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 7.648,45 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia a na zaplatenie náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 28.11.2013 došlo na I. F. v obci W. k dopravnej nehode tak, že A. V. ako vodič vozidla zn. V. A., ev. Č. M. pri predchádzaní žalobkyne ako cyklistky nedodrжал bezpečnú vzdialenosť a narazil do zadného kolesa bicykla, následkom čoho žalobkyňa spadla a utrpela viaceré zranenia. Vodič bol za túto nehodu uznaný vinný trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k. 2T/72/2015. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. V. A. ev. Č. M. bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené u žalovaného pod č. Poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX. Bolestné za zranenia žalobkyne bolo ohodnotené posudkom MUDr. Bohumila Hirca zo dňa 08.09.2015 počtom bodov 470. Pri hodnote jedného bodu za rok 2013 vo výške 16,10 Eur predstavuje bolestné sumu 7.567 Eur. Za vyhotovenie posudku žalobkyňa zaplatila 18 Eur. Žalobkyňa bola nútená v súvislosti s liečením svojich zranení kupovať lieky, ktoré neboli plne hrazené zdravotnou poisťovňou, a to v celkovej výške 23,14 Eur. Žalobkyňa tiež vznikli náklady v súvislosti s cestovaním na lekárske kontroly, pričom vzhľadom na jej zdravotný stav ju musel voziť syn K. M. osobným automobilom ev.č. M.. Podľa nižšie uvedeného rozpisu ciest predstavovali cestovné náklady sumu 40,31 Eur:

- Trasa Z. XX, W. - V. I. XX, M., R., 24 Km, 08.01.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. I. XX, M., Y., 24 Km, 11.02.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. I. XX, M., R., 24 Km, 20.02.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. hrdinov XX, M., Y., 24 Km, 27.02.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. hrdinov XX, M., Y., 24 Km, 17.03.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. hrdinov XX, M., G., 24 Km, 27.03.2014,
- Trasa Z. XX, W. - V. hrdinov XX, M., Y., 24 Km, 01.04.2014.

Priemerná spotreba motorového vozidla 4,5L - 100 Km, cena nafty 1,266 Eur, cena nafty za 168 Km = 9,57 Eur. Paušálna náhrada za motorové vozidlo: 0.183 Eur/Km. Výška paušálnej náhrady na 168 Km = 30,74 Eur. Spolu cestovné náklady 40,31 Eur. Žalobkyňa si vyššie uvedené náhrady uplatnila u žalovaného prostredníctvom spoločnosti LITIS odškodnenie, s.r.o., a to listom zo dňa 22.09.2015 s lehotou na plnenie do 15.10.2015. Žalovaný náhradu do uvedenej lehoty neposkytol.

2. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 21.12.2015 navrhla súdu pripustiť zmenu petitu jeho rozšírením a to tak, že žalovaného žiadala zaviazat' na zaplatenie sumy 7.895,97 Eur spolu s príslušenstvom. Žalobkyňa svoju žalobu rozšírila o náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti trvajúcej od 28.11.2013 do 28.05.2014 vo výške 247,52 Eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnila tým, že jej pracovná neschopnosť trvala od 28.11.2013 do 28.05.2014 a počas toho obdobia nepoberala nemocenské dávky, čo potvrdzuje aj priložené potvrdenie Sociálnej poisťovne. Strata na zárobku podľa potvrdenia o dennom vymeriavacom základe preto dosiahla výške 247,52 Eur (DVZ = 1,70 Eur x 80% x 182 dní = 247,52 Eur)

3. Podaním doručeným súdu dňa 17.08.2017 žalobkyňa vzal svoju žalobu späť v časti 2.662,26 Eur. Ako dôvod uviedla, že žalovaný dňa 14.01.2016 žalobkyni zaplatil sumu 2.662,26 Eur podľa priloženého Oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.09.2017, na ktoré sa dostavila právny zástupkyňa žalobkyne, ktorá upresnila, že si v konaní uplatňujú sumu 4.910 Eur ako bolestné, sumu 17,88 Eur ako náhradu za lieky a v ostatnej časti ostáva ich nárok nezmenený.

5. Dňa 13.10.2017 doručila svoje vyjadrenie žalobkyňa, v ktorom uviedla že súdu predložili doklady zo dňa 03.08.2015 vo výške 9 Eur a zo dňa 04.08.2015 vo výške 2,63 Eur. Z uvedených žalovaný uhradil len sumu 5,26 Eur. Ponechala na zváženie súdu rozhodnutie o zvyšnej časti. Ďalej uviedla, že súdu doložila aj pokladničný blok na úhradu liekov vo výške 11,51 Eur, avšak jeho obsah je vyblednutý a nie je objektívne možné doložiť súdu inú jeho variantu. Ponechala na zvážení súdu, či na ujmu žalobkyne pričíta nedostatočnú kvalitu tlače na pokladničných blokoch, ktorá je všeobecne známa. Pokiaľ ide o cestovné náklady na preukázanie počtu ciest založila do spisu lekárske ambulantné správy. Na preukázanie denného vymeriavacieho základu predložila súdu potvrdenie zamestnávateľa žalobkyne. Uviedla teda, že jej nárok pozostáva:

- Bolestné	4.910 Eur,
- Poplatok za vyhotovenie posudku	18 Eur,
- Náhrada za lieky	17,88 Eur,
- Cestovné náklady	40,31 Eur,
- Náhrada za stratu na zárobku počas PN	247,52 Eur.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.10.2017, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že nároky žalobkyne neuznáva v celom uplatnenom rozsahu. Pri bolestnom neuznal posudok MUDr. Bohumila Hirca. Posudkový lekár žalovaného dospel k iným záverom, preto žiadal ustanoviť znalca. Náhradu na lieky neuznal, nakoľko chýbajú listinné dôkazy na jej preukázanie. Takisto aj cestovné a náhrada za stratu na zárobku počas PN, považoval ich za nedostatočne preukázané. Pokiaľ ide o náhradu za cenu posudku, toto bude predmetom dokazovania ak dôjde k vypracovaniu nového znaleckého posudku.

7. Dňa 21.11.2017 doručil žalovaný svoje vyjadrenie k žalobe, kde uviedol, že pokiaľ ide o liečebné náklady žalobkyne, žalovaný poskytol žalobkyni náhradu za liečenie (2 x 2,63 Eur - liek Tralgit) v celkovej výške 5,26 Eur. Žalovaný uhradil lieky, ktoré skutočne súviseli s dopravným úrazom a boli preukázané a tieto lieky sú zároveň zaradené do zoznamu liečiv MZ SR a sú hradené z verejného zdravotného poistenia. Žalovaný neposkytol žalobkyni náhradu za lieky, ktorých pokladničné bloky boli doložené ako nečitateľné, a z toho dôvodu nie je objektívne správne ani spravodlivé žiadať od žalovaného, aby žalobkyni poskytol náhradu aj za tieto lieky, nakoľko nie je preukázané, že skutočne vznikli a súviseli s dopravným úrazom. Pokiaľ ide o bolestné žalovaný uviedol, že jej nárok bol prehodnotený ich zmluvným lekárom, chirurgom, ktorý vypracoval nový posudok, pričom bolestné ohodnotil na 165 bodov a náhradu za bolestné vo výške 2.656,5 Eur. Žalovaný ďalej namietal náhradu cestovného. Uviedol, že predložené ambulantné správy by súd nemal považovať za doklady preukazujúce výšku nároku

žalobkyne. Tieto nepreukazujú, že žalobkyňa bola prepravovaná na kontroly motorovým vozidlom, preukazujú len skutočnosť, že sa žalobkyňa uvedených vyšetrení zúčastnila.

8. Podaním doručeným súdu dňa 16.03.2018 sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že po konzultácii so súdnym znalcom berie žalobu späť v časti istiny 4.910 Eur titulom uplatneného bolestného. Vo zvyšnej časti istiny vo výške 323,71 Eur na žalobe zotrvala. Žalobu vzala späť aj v časti úroku z omeškania 5,05% zo sumy 7.572,26 Eur od 16.10.2015 do 14.01.2016, úroku z omeškania 5,05% ročne zo sumy 4.910 Eur od 15.01.2016 do zaplatenia. Ďalej žalobkyňa uviedla, že pokiaľ ide o náklady na lieky, žalobkyňa bola nútená v súvislosti s liečením svojich zranení spôsobených dopravnou nehodou kupovať aj lieky, ktoré neboli plne hrazené zdravotnou poisťovňou, a to priamo na odporúčanie ošetrojúceho lekára žalobkyne. Pokiaľ zdravotný stav žalobkyne si vyžiadal lieky, ktoré jej odporučil lekár, bola nútená si ich zaobstaráť, čím jej vznikla škoda. Na základe zdravotnej dokumentácie predloženej súdu, je zrejmé, že žalobkyňa si zakúpila lieky na základe odporúčaní ošetrojúcich lekárov, pričom náklady na lieky mala žalobkyňa vyššie ako je uplatnená suma:

- Tralgit, Ventolin, Novalgin, Fraxiparine (prepúšťacia správa zo dňa 08.12.2013), Furosemid, Tralgit, Novalgit, Ketonal, Helicid, Ventolin (Prepúšťacia správa zo dňa 11.12.2013), Flector gel, Veral gel, Fastum gel, Ibalgin Duo (lekárska správa 20.02.2014), Tenloris, Agen 5, Euthyrox, Vigantol (lekárska správa zo dňa 16.01.2015), paralen (lekárska správa zo dňa 16.04.2015), Stugeron, Sirdalud, Quarelin (lekárska správa zo dňa 08.09.2015).

Žalobkyňa uviedla, že námietka žalovaného je amorálna, žalobkyňa si vytrpela zranenia v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú nespôsobila, obmedzovala sa v obvyklom spôsobe života a teraz žalovaný namieta bločky, ktoré sú vyblednuté. Pokiaľ ide o cestovné náklady, žalobkyňa ich preukázala predložením lekárskeho správ o vyšetreniach žalobkyne. To, že žalobkyňa vozil jej syn na motorovom vozidle je evidentná z predloženého technického preukazu a čestného prehlásenia syna. Bločky z kúpy pohonných hmôt vzhľadom na odstup 4 rokov nemá žalobkyňa k dispozícii, avšak to nebráni priznaniu tohto nároku za použitia priemerných cien nafty podľa Štatistického úradu SR.

9. Podaním doručeným súdu dňa 18.04.2018 sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že naďalej namieta nepreukázanie nákladov na lieky, žalobkyňa si mala dané pokladničné doklady starostlivo uchovať a prípadne z nich spraviť také fotokópiu/fotografiu, ktorá nepodlieha znehodnoteniu. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná má nárok na náhradu len takých nákladov spojených s liečením, ktoré nie sú hrazené z verejného zdravotného poistenia podľa § 88 ods. 5 a 6 zákona č. 363/2011 Z.z. o rozsahu a podmienkach úhrady liekov, zdravotníckych pomôcok, dietetických potravín na základe verejného zdravotného poistenia. Z liekov uvedených žalobkyňou sú takmer všetky hrazené z verejného zdravotného poistenia, okrem týchto nasledovných liekov - flector gel, veral gel, ibalgin duo, paralen, stugeron, quarelin. Opätovne namietal aj náhradu cestovných nákladov. Uviedol, že predložené lekárske správy nepreukazujú výšku nároku žalobkyne. Súd by nemal prihliadať na tvrdenie žalobkyne, že pokladničné doklady už nemá. Malil by sa totiž nahrádzať len skutočne a účelne vynaložené náklady. Žalovaný uviedol, že namieta aj náhradu na stratu na zárobku počas PN - namietol spôsob výpočtu straty na zárobku, ktorý bol počítaný žalobkyňou ako $1,70 \text{ Eur (DVZ)} \times 80\% \times 182 \text{ dní} = 247,52 \text{ Eur}$, tento výpočet je nesprávny. Podľa § 87 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení počas prvých troch dní pracovnej neschopnosti vznikla žalobkyňi náhrada za stratu na zárobku vo výške 2,805 Eur (55% z DVZ x 3 dni) a od štvrtého dňa pracovnej neschopnosti do skončenia pracovnej neschopnosti vznikla žalobkyňi strata na zárobku vo výške 76,075 Eur (25% z DVZ x 179 dní), teda spolu 78,88 Eur.

10. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2018 sa opätovne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že počas pracovnej neschopnosti nepoberala nemocenské dávky, nakoľko jej nevznikol na ne nárok. S poukazom na aktuálne znenie § 446 Občianskeho zákonníka v spojení s § 86 zákona č. 461/2003 Z.z., ak teda poškodenému nevznikol nárok na nemocenské, nemal by mu vzniknúť ani na úrazový príplatok, čiže nemal by mu vzniknúť nárok na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Takýmto postupom by však poškodený, ktorý sa bez svojho zavinenia stal práce neschopným, bol nespravodlivo ukrátený o stratu na zárobku, ktorá mu objektívne a preukázateľne vznikla. Preto v takomto prípade je potrebné aplikovať ust. § 445 Občianskeho zákonníka, ktorý vo všeobecnosti priznáva poškodenému náhradu za stratu na zárobku v dôsledku ublíženia na zdraví. Toto ustanovenie vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval. Štandardne potom poškodení poberajú okrem nemocenského aj úrazový príplatok titulom § 446 Občianskeho zákonníka, čím vo finančnom vyjadrení obdržia 80% svojho priemerného zárobku pred poškodením zdravím:

- Výška úrazového príplatku 55% DVZ za prvé 3 dni + 25% DVZ za ďalšie dni,
- Výška nemocenského 25% DVZ za prvé 3 dni + 55% DVZ za ďalšie dni.

Po sčítaní 80% DVZ za prvé 3 dni + 80% DVZ za ďalšie dni.

Ust. § 445 Občianskeho zákonníka o presnom výpočte straty na zárobku nehovorí, len sa obmedzuje na pravidlo, že by mala vychádzať z priemerného zárobku. Žalobkyňa preto vychádzala z percentuálnej sadzby 80% z DVZ, čo zodpovedá výške náhrady, pokiaľ by jej vznikol nárok na nemocenské v spojení s nárokmi na úrazový príplatok. Takýto výpočet je podľa žalobkyne spravodlivý, nie je diskriminačný a nezákonný.

11. Podaním doručeným súdu dňa 25.07.2019 sa vyjadril opätovne žalovaný, ktorý uviedol, že žalobkyňa mala v čase nehody so zamestnávateľom uzavretú dohodu o pracovnej činnosti podľa § 228a Zákonníka práce a zároveň bola invalidnou osobou. Právna úprava nároku na náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti je upravené v zákona č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca. V zmysle § 4 ZNP má nárok na náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti iba zamestnanec. Nakoľko však žalobkyňa mala uzatvorenú len dohodu o pracovnej činnosti a zároveň bola invalidnou osobou, nie je možné podľa platnej právnej úpravy žalobkyňu považovať za zamestnanca, žalobkyňa teda nie je aktívne legitimovaná požadovať nárok na náhradu straty na zárobku počas PN voči žalovanému. Žalobkyňa nesprávne vychádzala z ust. § 445 Občianskeho zákonníka, ktoré nje potrebné chápať iba ako všeobecné ustanovenie, pritom na to, aby žalobkyni skutočne vznikol nárok, musí spĺňať osobné podmienky na priznanie nároku na náhradu na stratu na zárobku počas PN podľa ust. § 4 a § 2 ZNP, ktoré však žalobkyňa nespĺňa. Ďalej žalovaný namietol aj spôsob výpočtu výšky uplatneného nároku na náhradu straty na zárobku počas PN, ktorý žalovaný považuje za nezákonný. Žalobkyňa si vytvorila akýsi svoj vlastný spôsob určenia výšky náhrady straty na zárobku. Ďalej žalovaný namietol aj náhradu poplatku za vyhotovenie lekárskeho posudku MUDr. Hirca vo výške 18 Eur, nakoľko žalobkyňa vzala žalobu v časti bolestného v celom rozsahu späť, v konaní nebola preukázaná opodstatnenosť týchto nákladov.

12. Podaním zo dňa 30.07.2019 žalobkyňa uviedla, že nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 10/2016 z 10.10.2018 vyhláseného v Zbierke zákonov dňa 31.01.2019 bolo dovtedajšie znenie § 446 Občianskeho zákonníka vyhlásené, za protiústavné a stratilo účinnosť. Hmotnoprávne účinky nesúladsného ustanovenia sa uverejnením nálezu ústavného súdu anulujú ex tunc. Vzhľadom na to, žiadala aplikovať ust. § 445 Občianskeho zákonníka. Uviedla ďalej, že žalovaným uvádzaný zákon 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu sa nevzťahuje na prípady nárokov zo zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa na záver uviedla, že žiada súd, aby žalovanému v zmysle § 257 CSP náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Žalobkyňa je totiž poberateľkou invalidného dôchodku, od dopravenej nehody nie je schopná vykonávať ani príležitostné práce na základe dohôd mimo pracovného pomeru, preto zo svojho príjmu nie je schopná platiť trovy žalovanému. Len v dôsledku proti právneho konania poisteného žalovaného žalobkyňa utrpela zranenia, ktoré jej - ako predtým invalidnej osobe - značne skomplikovali životnú situáciu nielen po zdravotnej ale aj finančnej stránke.

13. Súd vo veci nariadil dňa 31.07.2019 pojednávanie, na ktorom žalovaný zotrval na svojich doterajších námietkach.

14. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2019 žalobkyňa zotrvala na svojom nároku a ďalej uviedla, že žiada, aby súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP na strane žalobkyne. Žalobkyňa bola dlhodobo poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 150 Eur mesačne, od dopravenej nehody nie je schopná vykonávať ani príležitostné práce. Aktuálne je poberateľkou predčasného starobného dôchodku vo výške 2|77,10 Eur, čo je jej jediný príjem.

15. Podaním doručeným súdu dňa 25.02.2021 sa žalobkyňa vyjadrila o trovách konania, pričom žiadala, aby je súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzala z toho, že nárok žalobkyne čo do bolestného bol z časti 2662,62 Eur zaplatený žalovanou po podaní žaloby, t.j. žalovaný zavinil zastavenie konania v tejto časti. Vo zvyšnej časti bolestného 4.910 Eur vzala žalobkyňa späť žalobu výlučne na podklade odborného lekárskeho vyjadrenia zmluvného lekára žalovaného, pričom žalovaný lekársky posudok MUDr. Mlynárika predložil do konania až po podaní žaloby. Rozhodnutie

žalobkyne o späťvzatie bolo teda učené na podklade odborného medicínskeho kvázi-znaleckého posúdenia žalovaného, nezávislého od vôle a vedomosti žalobkyne. Nebolo by teda spravodlivé zaťažiť ju procesnou neúspešnosťou pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Predmetom sporu čo do bolestného nebolo právne posúdenie lekárskeho posudkov predložených v konaní, ale výška nároku žalobkyne na náhradu za bolesť, o čom si súd nemôže urobiť úsudok bez predošlého odborného medicínskeho dokazovania. Za súčasného stavu je možné použiť analógiu na priznanie náhrady trov žalobkyne, pretože žalobcu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu, ktorý závisí od znaleckej činnosti. Skutočnosť, že žalobkyňa v dobrej viere, v záujme hospodárnosti konania a s poukazom na závery dovtedajšieho dokazovania vzala žalobu späť v prevyšujúcej časti lekárskeho posudku predloženého žalovaným, predsa nemôže znamenať, že výška plnenia už nezávisí od lekárskeho posudku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že ak by sa súd nestotožnil s jej názorom, že je možné priznať náhradu trov konania žalobkyne v zmysle § 255 CSP, požiadala, aby súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal podľa § 257 CSP z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne. Žalobkyňa má spolu s vdovským mesačný príjem 461,70 Eur. Náklady žalobkyne na živobytie predstavujú sumu 395 Eur. Žalobkyňa býva v dome, ktorého vlastníkom je vnučka žalobkyne a v tomto dome má blen právo doživotného užívania. Priznanie povinnosti nahradiť trov by bolo pre žalobkyňu likvidačné. Na druhej strane následky nepriznania náhrady trov konania by boli pre žalovaného ako poisťovňu zanedbateľné. Poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa si náhradu škody uplatnila z dôvodu protiprávneho konania poisteného žalovaného, ktorý predmetnú dopravnú nehodu zavinił. Navyše toto súdne konanie trvá neúmerne dlho a je mimoriadne nevhodné, čo sa prejavilo aj na množstve úkonov strán.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.03.2021, na ktorom súd rozhodol o pripustení zmeny petitu jeho rozšírením o uplatnenú náhradu za stratu na zárobok vo výške 247,52 Eur s príslušenstvom v zmysle návrhu zo dňa 21.12.2015.

17. Na pojednávaní obe strany zotrvali na svojich vyjadreniach, pričom každá zo strán žiadala priznať jej 100% náhradu trov konania. Žalovaný uviedol, že žaloba bola podaná dňa 27.11.2015, žalobkyňa vyzvala žalovaného listom zo dňa 22.09.2015 na plnenie. V zmysle § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení má žalovaný lehotu na prešetrenie 3 mesiace, ak je nárok v plnom rozsahu preukázaný. Poukázal aj na trestný rozkaz, ktorý bol vydaný dňa 05.11.2015, ešte neprávoplatne v tom čase a bolo potrebné ešte vyhodnotiť lekárske posudky na ohodnotenie bolestného. Lehota na prešetrenie sa teda primerane tomu predlžovala a dňa 11.01.2016 žalovaný oznámil žalobkyne výsledky prešetrenia a rozsah plnenia. Žalovaný poukázal aj na § 11 ods. 7 zákona o PZP, kde bola ešte lehota 15 dní od prešetrenia na plnenie. Žalobkyňa podľa neho podala žalobu predčasne, keby bola počkala na výsledky prešetrenia, bola by jej vyplatená suma 2.662 Eur ešte pred podaním žaloby. Čiže mal za to, že žalobkyňa bola neúspešná čo do základu. Žalobkyňa si podľa neho dala vypracovať zjavne chybný posudok vzhľadom na jeho výšku, lekár Hirc neodôvodnil nič a žalobkyňa aj v čiastočnom späťvzatie uviedla, že berie žalobu späť po konzultácii so znalcom. Podľa žalovaného mohol žalobkyňa takisto konzultovať pred podaním žaloby a dať si overiť lekárske posudky. Žalovaný má za to, že žalobkyňa bola v konaní 100% neúspešná.

Žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí s tým, že bola žaloba podaná predčasne, žalobkyňa nemala dôvod spochybňovať posudok od všeobecného lekára, posudok žalovaného bol doručený až po podanej žalobe, až po tom žalobkyňa usúdila, že vezme žalobu v tejto časti späť. Žaloba musela byť podaná, nakoľko by jej uplynula premlčacia doba. Poistený uznal vinu a nebol dôvod čakať na právoplatnosť trestného rozkazu. Po predbežnom právnom posúdení žalobkyňa uviedla, že je toho názoru, že priemerný zárobok žalobkyne bude možné vypočítať z predloženého DVZ a predloženej dohody o pracovnej činnosti. Pokiaľ ide o cestovné, v konaní predložila čestné prehlásenie syna žalobkyne, kde uvádzal, že súhlasí, aby boli náklady vyplatené práve žalobkyne.

18. Súd vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Čestným prehlásením zo dňa 2.9.2015, Fotokópiou pokladničných dokladov, Pokladničným dokladom č. 0002, Lekárskym posudkom MUDr. Hirca, Záznamom zo SKP, Trestným rozkazom č. 2T/72/2015, Potvrdením zo SP zo dňa 21.10.2015, Potvrdením o dočasnej PN, Oznamením o likvidácii poisťovne udalosti zo dňa 11.01.2016, Prepúšťacími správami, Priemernými cenami pohonných látok v SR, Ambulantnou správou zo dňa 8.1.2014, 11.2.2014, 20.2.2014, 27.2.2014, 17.3.2014, 27.3.2014, 1.4.2014, Informáciou o dennom vymeriavacom základe, Lekárskym posudkom zo dňa 4.11.2015, Prepúšťacou správou zo dňa 9.12.2013, Uplatnením

nároku na náhradu škody, Rozhodnutím SP zo dňa 19.10.2018, Dohodou o pracovnej činnosti zo dňa 13.7.2011, Rozhodnutím SP zo dňa 29.1.2014, Rozhodnutím SP zo dňa 4.12.2014, 19.10.2018, Oznámením SP zo dňa 24.9.2019, Rozhodnutím SP zo dňa 29.1.2014, Originálom Potvrdenia o dočasnej PN, Rozhodnutím SP zo dňa 14.9.2020, Potvrdením o výplate dôchodku, Ambulantnou správou zo dňa 25.1.2021, Platobným dokladom SIPO, Poštovým poukazom, Výpisom z LV č. XXX, Osvedčením o evidencii vozidla a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

19. Z Trestného rozkazu č.k. 2T/72/2015 súd zistil, že A. V. bol uznaný vinným, že dňa 28.11.2013 v obci W. viedol motorové vozidlo značky V. A. ev. č. M. a porušením zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou poškodenej M. M. v trvaní od XX.XX.XXXX do 28.05.2014.

20. Z evidencie Slovenskej kancelárie poisťovateľov založenej na č.l. 10 súd zistil, že motorové vozidlo značky V. A. ev. č. M. bolo ku dňu 28.11.2013 (deň dopravnej nehody) bolo poistené u žalovaného s číslom poistnej zmluvy 8918007910.

21. Z lekárskeho posudku MUDr. Bhumila Hirca (chirurgická ambulancia KRANKAS s.r.o., Bratislavská 1, Žilina) zo dňa 08.09.2015 súd zistil, že bolestné žalobkyne bolo ohodnotené na 470 bodov pri 100%-tnom zvýšení podľa § 9 ods. 5 a 6 zákona.

22. Z pokladničného dokladu č. 0002 súd zistil, že za vyhotovenie tlačiva spoločnosťou KRANKAS s.r.o. bolo účtovaných 18 Eur.

23. Z čestného prehlásenia zo dňa 02.09.2015 súd zistil, že podpísaný K. M. ako syn žalobkyne čestne prehlásil, že počas liečenia zranení po dopravnej nehode zo dňa 28.11.2013 vozil žalobkyňu na všetky vyšetrenia, kontroly a rehabilitácie, ktoré po dopravnej nehode absolvovala, a to s jeho motorovým vozidlom ev. č. M.. Súhlasil, aby odškodné za vynaložené náklady na PHM boli priznané poškodenej - žalobkyňi.

24. Z pokladničného dokladu č. 73579/0071 súd zistil, že bol účtovaný tovar nasledovne:

- tralgit SR .....2,63 Eur,

25. Z pokladničného dokladu č. 73498/0054 súd zistil, že bol účtovaný tovar nasledovne:

- tena lady .....74x 0,00 Eur,
- anopyrin ..... 2x 0,70 Eur,
- valzap ..... 2x 0,00 Eur,
- acidum folii ..... 2x 2,66 Eur,
- nitresan ..... 2x 2,16 Eur,
- milurit ..... 2x 0,00 Eur,
- tralgit ..... 1x 2,63 Eur,
- poplat (položka nečitateľná) ..... 1x 0,85 Eur.

26. Z potvrdenia o poberaní nemocenského zo dňa 21.10.2015 Sociálnej poisťovne za obdobie od 15.05.2015 do 21.10.2015 súd zistil, že žalobkyňa poberala nemocenské od 03.02.2015 do 13.03.2015, od 23.04.2015 do 14.08.2015 a od 06.10.2015. Nemocenské dávky boli vyplatené od 15.05.2015 do 30.09.2015.

27. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. M837940 súd zistil, že žalobkyňa bola práceneschopná od 28.11.2013.

28. Z oznámenia o likvidácii poistnej udalosti číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.01.2016 súd zistil, že žalobkyňi bolo priznané poistné plnenie:

- náhrada za bolestné: 165 bodov x 16,10 Eur ..... 2.657 Eur,
- účelné náklady spojené s liečením, náklady na lieky 2 x 2,63 Eur (tralgit)... 5,26 Eur.

29. Z prepúšťacej správy zo dňa 09.12.2013 súd zistil, že bolo žalobkyni odporúčané: ciphin 500 mg tbl a 12 hod., algifen 3x30ggt, ketonal, ventolin, tralgit, novalgin, helacid.
30. Z tabuľky Štatistického úradu SR súd zistil, že cena nafty v mesiaci január 2014 bola 1,364 Eur, vo februári 1,356 Eur, v marci 1,350 Eur, v apríly 1,338 Eur.
31. Z ambulantnej správy zo dňa 08.01.2014 súd zistil, že žalobkyňa sa zúčastnila vyšetrenia a odporúčané jej bola len fixácia naďalej s kontrolou o mesiac.
32. Z ambulantnej správy zo dňa 11.02.2014 súd zistil, že žalobkyňa sa zúčastnila vyšetrenia.
33. Z ambulantnej správy zo dňa 20.02.2014 súd zistil, že sa žalobkyňa zúčastnila vyšetrenia a bolo jej odporúčané flector gel, veral gel, fastum gel, ibalgin duo effect.
34. Z ambulantnej správy zo dňa 27.02.2014 súd zistil, že sa žalobkyňa zúčastnila vyšetrenia.
35. Z ambulantnej správy zo dňa 17.03.2014 súd zistil, že sa žalobkyňa zúčastnila vyšetrenia s odporúčanou kontrolou po vybratí.
36. Z ambulantnej správy zo dňa 27.03.2014 súd zistil, že sa žalobkyňa zúčastnila vyšetrenia s odporúčaním: analgetiká, rehabilitácia chrbtice.
37. Z ambulantnej správy zo dňa 01.04.2014 súd zistil, že sa žalobkyňa zúčastnila vyšetrenia.
38. Z informácie o výške denného vymeriavacieho základu zo dňa 11.12.2015 súd zistil, že zamestnávateľ žalobkyne spoločnosť Thüringer Salate k.s., Továrnská 1070, Gajary, IČO: 45 684 430 uviedol, že žalobkyňa u nich pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti, kde podľa platných právnych zákonov sa z daného pracovného pomeru neodvádzal odvod do sociálnej poisťovne a za dané obdobie jej nevznikol nárok na nemocenské dávky a nie je možné stanoviť denný vymeriavací základ. Zamestnávateľ uviedol, že žalobkyňa u nich pracovala od 24.06.2013 do 02.02.2015. Nakoľko šlo o invalidnú osobu, bola uplatňovaná úľava z platenia odvodu do nemocenského poistenia a z toho dôvodu jej neboli vyplatené žiadne nemocenské dávky a nie je možné stanoviť denný vymeriavací základ. Ak by pracovníčka nebola uznaná za invalidného dôchodcu a z daného pomeru by sa platil odvod do nemocenského poistenia, jej denný vymeriavací základ zo obdobia roku 2013 by bol v sume 1,70 Eur (nakoľko jej mzda sa pohybovala v nízkych intervaloch).
39. Z lekárskeho posudku MUDr. Stanislava Mlynárika zo dňa 04.11.2015 súd zistil, že tento ohodnotil bolestné žalobkyne na 165 bodov. Lekár uviedol, že v celej zdravotnej dokumentácii nenašiel žiadne komplikácie ktoré by boli dôvodom pre navýšovanie sadzby podľa § 9 ods. 5a, 5b či 5c, preto sadzbu nenavýšil.
40. Z prepúšťacej správy zo dňa 09.12.2013 súd zistil, že bola nasadená terapia: fraxiparine, furosemid, tralgit, novalgin, ketonal, helacid, ventolin.
41. Z uplatnenia nároku na náhradu škody zo dňa 14.12.2015 súd zistil, že spoločnosť LITIS odškodnenie, s.r.o. uplatnila u žalovaného v zastúpení žalobkyne nárok na stratu na zárobku podľa predloženého potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vo výške 247,52 Eur. Náhradu škody žiadali poukázať do 15.01.2016.
42. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 19.10.2018 súd zistil, že bol žalobkyni priznaný predčasný starobný dôchodok vo výške 277,10 Eur mesačne.
43. Z Dohody o pracovnej činnosti uzavretej dňa 13.07.2011 medzi spoločnosťou Thüringer Salate k.s. a žalobkyňou súd zistil, že žalobkyňa mala vykonávať dohodnutú prácu: pomocná sila za odmenu 2 Eur/hod. v rozsahu max. 10 hodín týždenne vopred. Dohoda bola uzavretá na neurčitý čas.
44. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne číslo 200-010686-CA01/2014 zo dňa 29.01.2014 súd zistil, že žalobkyňa nemala nárok na nemocenské/ošetrovné/materské v období od 28.11.2013.

45. Z originálu Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti súd zistil, že práceneschopnosť žalobkyne trvala od 28.11.2013 do 28.05.2014 (schopný práce od 29.05.2014).
46. Z Oznámenia o výplate dôchodku zo dňa 24.09.2020 súd zistil, že dôchodok žalobkyne je od októbra 2020 vo výške 461,70 Eur. Predčasný starobný dôchodok od 14.08.2020 do 13.10.2010 patrí v sume 294,40 Eur.
47. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 14.09.2020 súd zistil, že predčasný starobný dôchodok od 14.08.2020 žalobkyne bol 147,20 Eur.
48. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014 súd zistil, že žalobkyne bol priznaný od 01.01.2015 invalidný starobný dôchodok vo výške 150,20 Eur mesačne.
49. Z potvrdenia o výplate dôchodku Slovenskej pošty, a.s. súd zistil, že žalobkyne je vyplácaný predčasný starobný vdovský dôchodok vo výške 461,70 Eur.
50. Z ambulantnej správy zo dňa 25.01.2021 súd zistil, že sa žalobkyňa lieči v psychiatrickej ambulancii.
51. Z platobného dokladu SIPO II. súd zistil, že žalobkyňa platí poplatok spoločnosti Slovakia energy vo výške 64 Eur.
52. Z poštového poukazu zo dňa 14.01.2021 súd zistil, že bolo uhradených 30,25 Eur spoločnosti 4Life Direct odosielateľom žalobkyňou.
53. Z potvrdenia poukazu na úhradu súd zistil, že bolo žalobkyne účtované spoločnosťou Slovak Telekom suma 96,25 Eur.
54. Z výpisu LV č. XXX súd zistil, že vlastníkom nehnuteľnosti tam evidovanej je C. C., nar. XX.XX.XXXX, pričom žalobkyňa má tam zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania.
55. Z osvedčenia o evidencii k motorovému vozidlu súd zistil, že vlastníkom vozidla s ev.č. M. je K. M., spotreba paliva je 4,5l na 100km.
56. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
57. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
58. Podľa § 429 Občianskeho zákonníka Prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.
59. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
60. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.
61. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

62. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka Strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

63. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku škody Strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

64. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka účinného do 31.7.2004 Náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským.

65. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce Priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

66. Podľa § 223 ods. 1 Zákonníka práce Zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohodu o vykonaní práce, dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktorá je vymedzená výsledkom (dohoda o vykonaní práce) alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohoda o pracovnej činnosti, dohoda o brigádnickej práci študentov).

67. Podľa § 223 ods. 2 Zákonníka práce Na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti, § 85 ods. 1 a 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>, § 90 ods. 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>, § 91 až 95 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>, § 98 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>, § 119 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>> a šiestej časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>. Pracovný čas zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, v priebehu 24 hodín nesmie presiahnuť 12 hodín a u mladistvého zamestnanca v priebehu 24 hodín nesmie presiahnuť 8 hodín. Zamestnancom, ktorí vykonávajú prácu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, nemožno nariadiť ani s nimi dohodnúť pracovnú pohotovosť a prácu nadčas. Ak ide o dôvody neprítomnosti zamestnanca v práci uvedené v § 141 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>> a ods. 2 písm. a) až g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301?ucinnost=28.11.2013>>, ktoré zasiahli do času, na ktorý zamestnávateľ určil výkon práce, zamestnávateľ je povinný ospravedlniť túto neprítomnosť zamestnanca v práci. Za tento čas zamestnancovi náhrada odmeny nepatrí.

68. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka Pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

69. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

70. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>> alebo poisťovateľ neoprávnené odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnené krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

71. Podľa § 4 ods. 1 písm. b)2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“) Zamestnanec na účely nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a poistenia v nezamestnanosti je, ak tento zákon neustanovuje inak, fyzická osoba v právnom vzťahu, ktorý jej zakladá právo na pravidelný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>> a ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>>, okrem

- a) fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohody o brigádnickej práci študentov,
- b) fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohody o vykonaní práce alebo dohody o pracovnej činnosti, ak je poberateľom

1. starobného dôchodku,
2. invalidného dôchodku,

72. Podľa § 84 Zákona o sociálnom poistení Denný vymeriavací základ zamestnanca na určenie sumy úrazových dávok uvedených v § 13 ods. 3 písm. a) až e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>> a na určenie sumy rehabilitačného a rekvalifikačného je podiel súčtu vymeriavacích základov zamestnanca, ktorý dosiahol u zamestnávateľa zodpovedného za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania neobmedzených podľa § 138 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>> dosiahnutých v rozhodujúcom období a počtu kalendárnych dní rozhodujúceho obdobia a zaokrúhľuje sa na štyri desatinné miesta nahor. Rozhodujúce obdobie na určenie denného vymeriavacieho základu zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz alebo sa u neho zistila choroba z povolania v období kratšom ako 90 dní od vzniku nemocenského poistenia, je obdobie od vzniku nemocenského poistenia do dňa predchádzajúceho dňu, v ktorom utrpel pracovný úraz alebo od ktorého bola zistená choroba z povolania. Na určenie rozhodujúceho obdobia platí § 54 ods. 1, 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>>, 9 a 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20210410?ucinnost=28.11.2013>> rovnako; skutočnosť rozhodujúca na určenie rozhodujúceho obdobia je deň utrpenia pracovného úrazu alebo deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania.

73. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

74. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

75. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 17.08.2017 vzala žalobu späť v časti sumy 2.662,26 Eur a prislúchajúcich úrokov z omeškania z dôvodu, že žalovaný túto sumu žalobkyni uhradil po podaní žaloby.

76. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 16.03.2018 vzala žalobu späť v časti sumy 4.910 Eur a prislúchajúceho prislúšenstva titulom uplatneného bolestného. Žalobkyňa oznámila súdu, že túto sumu berie späť po konzultácii so súdnym znalcom.

77. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobkyňou spolu vo výške 7.572,26 EUR súd konanie v tejto časti zastavil vo výroku tohto rozsudku v zmysle § 145 ods. 2 CSP.

78. Predmetom konania teda zostala suma 323,71 Eur s úrokmi z omeškania titulom ostatných nárokov na náhradu škody: poplatok za vyhotovenie posudku vo výške 18 Eur, náhrada za lieky vo výške 17,88 Eur, cestovné náklady vo výške 40,31 Eur a náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 247,52 Eur.

79. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba v časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočných späťvzatiach žaloby, je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

80. Právny základ žaloby spočívajúci v nárokoch na náhradu škody na zdraví spôsobenej žalobkyni dopravnou nehodou bol v konaní nesporný. Súd mal v konaní preukázané, že vodič motorového vozidla ev.č. M. Stanislav Dzurenda dňa 28.11.2013 spôsobil porušením predpisov o cestnej premávke dopravnú nehodu, ktorou došlo ku škode na zdraví žalobkyne, za čo bol aj právoplatne uznaný vinným Trestným rozkazom Okresného súdu M..k. 2T/72/2015. Zodpovednosť vodiča motorového vozidla za poškodenie zdravia žalobkyne je objektívnou zodpovednosťou v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka. Prevádzkovateľ dopravného prostriedku zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Z predloženého výpisu zo stránky Slovenskej kancelárie poisťovateľov mal súd preukázané, že motorové vozidlo ev. č. M. malo v čase nehody dňa 28.11.2013 uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. V zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. má poistený zo zodpovednosti za škodu nárok na to, aby poisťiteľ za neho vyplatil poistné plnenie v rozsahu škody, za ktorú zodpovedá. Teda nárok žalobkyne voči žalovanému ako poisťovateľovi osoby, ktorá za škodu zodpovedá, je čo do základu dôvodný. Uvedená skutočnosť napokon ani nebola medzi stranami sporná.

81. Sporným v konaní ostali len čiastkové nároky žalobkyne ako poškodenej na náhradu škody, ich výška a dôvodnosť.

82. Ako prvé sa súd zaoberal aplikáciou ust. § 446 Občianskeho zákonníka. V znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, toto ustanovenie určovalo, že výška náhrady za stratu na zárobku počas PN sa stanoví ako úrazový príplatok podľa predpisov o sociálnom zabezpečení. Počas konania však bol v Zbierke zákonov vyhlásený Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.10.2018 PL.ÚS 10/2016, ktorým ústavný súd rozhodol, že takéto ust. § 446 Občianskeho zákonníka nie je v súlade s č. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a citované ustanovenie stratilo účinnosť dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov pod č. 25/2019 Z.z. (30.01.2019). Z obsahu odôvodnenia citované ho na lezu vyplýva, že v danom konaní bol posudzovaný súlad ustanovenia § 446 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 404/2004 Z. z., účinného od 1. 8. 2004 (podľa ktorého sa náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení) s konsťatovaním, že napadnutá právna norma svojou blanketou otvára priestor pre aplikáciu vzájomne prepojeného systému účinných právnych pravidiel (právo sociálneho poistenia, danové právo), ktorý náhradu straty na zárobku v občiansko-právnom vzťahu poskodenejmu v plnej výške negarantuje, a to bez ústavne prijateľného dôvodu. Uvedené ustanovenie tak, ako bolo zakomponované do nášho právneho poriadku teda stratilo účinnosť ako celok s účinkami ex tunc. Napadnuté ustanovenie bolo prijaté novelou č. 404/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.08.2004. Súd teda na uvedené protiústavné ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka neprihliadal a na právny stav vzniknutý škodovou udalosťou dňa 28.11.2013 aplikoval právnu úpravu ustanovenia § 446 Občianskeho zákonníka účinného do 31.07.2004, a teda navodil stav, ako keby protiústavné ustanovenie ani do právneho poriadku zavedené nebolo. Ust. § 446 Občianskeho zákonníka účinného do 31.07.2004 stanovovalo, že náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poskodenejho je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským. Napokon súd uvádza, že s účinnosťou od dňa 01.12.2019 bolo ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka zmenené a určuje, že náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poskodenejho sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poskodenejho, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poskodenejmu vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov (teda obdobne ako ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka účinného do 31.07.2004).

83. Škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poskodenejho a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poskodenejho. Škoda môže byť spôsobená na veciach, ale aj na iných majetkových právach poskodenejho, alebo môže predstavovať ujmu, ktorú poskodenej utrpel na zdraví, resp. na živote. Ušlý zisk predstavuje to, čo poskodenejmu ušlo v dôsledku spôsobenia škody; inak povedané, v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sato pri predpokladanej činnosti poskodenejho dalo očakávať. Z právnej teórie ako aj ustálenej

súdnej judikatúry vyplýva, že strata na zárobku predstavuje zvláštnu kategóriu škody na zdraví, ktorú podľa hmotného práva nie je možné podriaďiť pod pojmy skutočnej škody alebo ušlého zisku podľa ust. §442 Občianskeho zákonníka. Pod stratou na zárobku počas práceneschopnosti treba rozumieť stratu príjmu bez zreteľa na to, či poškodený subjekt je alebo nie je poberateľom určitej dávky, ale len to, či táto jeho práceneschopnosť vykonávať doterajšiu prácu má za následok zníženie jeho príjmu. Pre účely občianskoprávnej zodpovednosti pojem práceneschopnosť treba vykladať ako dočasnú stratu spôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu v dôsledku poškodenia zdravia škodnou udalosťou. Vymedzenie priemerného zárobku pre účely straty na zárobku je obtiažne vzhľadom na absenciu definovania tohto pojmu vo všeobecnej rovine, hoci osobitné právne úpravy tento pojem používajú (napr. § 134 Zákonníka práce vymedzujúce tento pojem len pre pracovnoprávne účely). Pre iné ako pracovnoprávne účely však nie je možné pod priemerným zárobkom rozumieť iba zúčtovanú mzdu, ale tento pojem je potrebné vykladať podstatne širšie, a to tak, aby zodpovedal príjmu poškodeného v období pred škodnou udalosťou. Pre stanovenie priemerného zárobku pre iné ako pracovnoprávne účely (napr. občianskoprávne), nie je vylúčená analogická aplikácia ustanovení Zákonníka práce, ktorá bude zodpovedať príjmu poškodeného pred škodnou udalosťou tak, aby tento príjem v čo najväčšej miere zodpovedal „zárobku„ poškodeného, teda toho, čo skutočne tvorilo jeho príjem.

84. Žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na náhradu za stratu na zárobku počas PN v trvaní od 28.11.2013 do 28.05.2014 vo výške 247,52 Eur s príslušenstvom. Výpočet náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti žalobkyňa odvodzovala od predpokladaného denného vymeriavacieho základu určeného jej vtedajším zamestnávateľom vo výške 1,70 Eur denne. Pričom pri trvaní práceneschopnosti 182 dní a krátení 80%-tami (žalobkyňou určený výpočet) predstavovala ňou vypočítaná suma náhrady za stratu na zárobku počas PN sumu 247,52 Eur. Žalobkyňa takto určený výpočet považovala za spravodlivý.

85. Z predloženého originálu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti zo Sociálnej poisťovne mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola uznaná práceneschopnou od 28.11.2013 do 28.05.2014. Uvedená práceneschopnosť žalobkyne vznikla v dôsledku dopravnej nehody, za ktorú zodpovedná poistený žalovaného. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú z predložených lekárskejších správ a napokon uvedenú skutočnosť ani žalovaný v konaní nenamietal.

86. Z Predloženej informácie o výške denného vymeriavacieho základu zo dňa 11.12.2015 spoločnosti Thüringer Salate k.s. mal súd za preukázané, že žalobkyňa u nich pracovala v čase od 24.06.2013 do 02.02.2015, t.j. aj v čase keď bola uznaná práceneschopnou v dôsledku dopravnej nehody, na základe dohody o pracovnej činnosti. Zamestnávateľ žalobkyne potvrdil, že v tomto období sa z daného pracovnoprávneho vzťahu neodvážal odvod do Sociálnej poisťovne, a tak jej nevznikol nárok na nemocenské dávky.

87. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 21.10.2015 súd zistil, že žalobkyňa bola nemocensky poistená vo vzťahu k spoločnosti Thüringer Salate k.s. od 03.02.2015 do 13.03.2015 a boli jej celkovo vyplatené nemocenské dávky až od 15.05.2015 do 30.09.2015.

88. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne číslo 200-010686-CA01/2014 zo dňa 29.01.2014 súd zistil, že žalobkyňa od 28.11.2013 nemala nárok na nemocenské.

89. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobkyňa v čase bezprostredne pred škodovou udalosťou bola v pracovnoprávnom vzťahu, z ktorého jej plynul určitý zárobok a počas trvania pracovnej neschopnosti jej nebolo vyplácané žiadne nemocenské. Protiprávnym konaním vinníka dopravnej nehody teda žalobkyňi vznikla skutočná škoda spočívajúca v zmenšení jej majetkovej sféry o očakávaný príjem z vykonávanej Dohody o pracovnej činnosti, ktorý v dôsledku dopravnej nehody žalobkyňa nedosiahla. Žalobkyňi teda v zmysle § 446 Občianskeho zákonníka vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Škodou spočívajúcou v náhrade za stratu na zárobku počas trvania PN v zmysle § 446 Občianskeho zákonníka by však v jej prípade mala byť náhrada celého priemerného zárobku za obdobie práceneschopnosti, nakoľko nie je možné odpočítať vyplatené nemocenské (ktoré jej preukázateľne vyplatené nebolo), tak ako to má na mysli ust. § 446 Občianskeho zákonníka.

90. Súd teda pristúpil k zisťovaniu výšky náhrady na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ktorá by žalobkyňi patrila, teda k zisťovaniu priemerného zárobku žalobkyne dosahovaného pred

poškodením. Pojem priemerný zárobok Občiansky zákonník nedefinuje, tento pojem je špecifikovaný len v § 134 Zákonníka práce, ktorý určuje priemerný zárobok na pracovnoprávne účely a ten sa zisťuje zo mzdy zúčtovanej zamestnávateľom v rozhodnom období. Priemerný zárobok v zmysle § 134 Zákonníka práce sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok vypočítaný v rozhodnom období. Žalobkyňa však nebola v čase pred poškodením v pracovnom pomere, ale vykonávala pracovnoprávnu činnosť v zmysle Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 13.07.2011 ktorá spadá pod Dohody o prácach vykonávaných mimo pracovný pomer v zmysle § 223 a nasl. Zákonníka práce. Ustanovenie § 223 ods. 2 Zákonníka práce určuje, ktoré ustanovenia Zákonníka práce sa aplikujú aj na dohody vykonávané mimo pracovného pomeru. V zmysle tohto ustanovenia na dohody vykonávané mimo pracovného pomeru, teda aj dohodu o pracovnej činnosti, ktorú mala uzavretá žalobkyňa, však ust. § 134 Zákonníka práce nevzťahuje. Súd je teda toho názoru, že pri určovaní priemerného zárobku žalobkyne nemožno z § 134 Zákonníka práce vychádzať.

91. Z Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 13.07.2011 súd zistil, že žalobkyňa vykonávala prácu: čistenie zeleniny, spracovanie zeleniny, vyčistenie pracovnej plochy po skončení pracovnej smeny v rozsahu prác maximálne 10 hodín týždenne za odplatu 2 Eura za hodinu. Ani z takejto Dohody však súd priemerný zárobok žalobkyne zistiť nemohol, nakoľko nemal preukázané v akom rozsahu (priemerný alebo aj konkrétny počet hodín) žalobkyňa takto dohodnutú pracovnú činnosť vykonávala. Súd nemohol vychádzať zo skutočnosti, že žalobkyňa odpracovala každý týždeň 10 hodín. Bez ďalšieho dôkazu by uvedené nemuselo zodpovedať skutočnosti. V Dohode o pracovnej činnosti mala žalobkyňa stanovený maximálny limit rozsahu pracovnej činnosti, mohlo sa tak stať, že v jeden týždeň odpracovala napríklad aj len 2 hodiny, v iný týždeň zase 10 hodín a nasledujúci týždeň nemusela odpracovať žiadnu hodinu. Z takýmto spôsobom tak súd priemerný zárobok žalobkyne pred poškodením nezistil.

92. Pri určovaní priemerného zárobku žalobkyne pred poškodením zdravia súd nemohol vychádzať ani z predloženého priemerného denného vymeriavacieho základu vystaveného zamestnávateľom žalobkyne. Aj samotný zamestnávateľ v predloženej informácii o dennom vymeriavacom základe zo dňa 11.12.2015 uviedol, že keďže z daného vzťahu nebola povinnosť platiť odvody do Sociálnej poisťovne a žalobkyňi nevznikol nárok na nemocenské, tak nie je možné denný vymeriavací základ stanoviť. Tak isto išlo aj o invalidnú osobu a tak boli uplatňované úľavy z platenia odvodu a žalobkyňi tak neboli vyplatené žiadne nemocenské dávky a nie je možné denný vymeriavací základ stanoviť. Suma 1,70 Eur ako denný vymeriavací základ bol zamestnávateľom stanovený ako predpokladaný DVZ ak by žalobkyňa nebola uznaná za invalidného dôchodcu (nakoľko jej mzda sa podľa zamestnávateľa pohybovala v nízkych intervaloch). Denný vymeriavací základ je inštitút práva sociálneho zabezpečenia a vyplýva zo zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Uvedený údaj o dennom vymeriavacom základe bol potrebný pri výpočte úrazového príplatku podľa § 87 zákona o sociálnom poistení, s ktorým rátalo ust. § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.08.2004, ktoré bolo nálezom Ústavného súdu SR vyhlásené za protiústavné. Denný vymeriavací základ je navyše údaj, ktorý sa zisťuje za určité rozhodné obdobie, ktorého vymedzenie konštituuje Zákon o sociálnom poistení, a teda podľa názoru súdu nemusí vyjadrovať reálny priemerný zárobok poškodeného pred poškodením. Navyše samotný zákon o sociálnom poistení uvádza, že denný vymeriavací základ je údaj zisťovaný s ohľadom na platenie nemocenského poistenia, ktoré preukázateľne žalobkyňa z titulu Dohody o pracovnej činnosti neplatila. Súd je toho názoru, že údaj o dennom vymeriavacom základe nemôže byť podkladom pre určenie reálneho priemerného zárobku poškodeného pred poškodením. Vypočítaním výšky náhrady za stratu na zárobku z predpokladaného denného vymeriavacieho základu, tak ako ho uviedla žalobkyňa, nie je možné podľa súdu, nahrádzať unesenie dôkazného bremena žalobkyňou ohľadom preukázania aký bol jej priemerný zárobok pred poškodením. Súd na pojednávaní 31.03.2021 vo vyslovení predbežného právneho názoru a uvedenia sporných skutočností vyjadril názor, že v tomto konaní pri určení náhrady straty na zárobku počas PN nie je možné vychádzať ani z Dohody o pracovnej činnosti ani z predloženého predpokladaného denného vymeriavacieho základu, avšak právna zástupkyňa žalobkyne zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a vyslovila, že je názoru, že priemerný zárobok sa takto určiť dá a je podľa nej v konaní preukázaný. Nemala ďalšie návrhy na dokazovanie. Napokon súd považuje za potrebné dodať, že preukázanie reálneho priemerného zárobku žalobkyne v danej veci nebolo spojené s nejakými neúmernými ťažkosťami a nebolo súdu preukázané, žeby v súčasnej dobe už nebolo možné z nejakých objektívnych príčin predložiť napríklad výplatné pásky alebo potvrdenie zamestnávateľa o výške vyplatenej odmeny za obdobie predchádzajúce poškodeniu.

93. Účelom inštitútu náhrady škody spôsobenej na zdraví je odškodnenie reálnej škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s protiprávnym konaním škodcu, teda škody, ktorá by nebola vznikla, ak by škodová udalosť nenastala, avšak v danej veci je súd toho názoru, že výška škody musí byť v konaní preukázaná a objektivizovaná, aby bolo na jednej strane zachované právo poškodenej na náhrada škody, ale na strane druhej aby nebolo neodôvodnene zasahované do majetkovej sféry osoby za škodu zodpovednej.

94. Ak si teda žalobkyňa uplatnila v konaní na nárok na náhradu za stratu na zárobku počas PN sumu 247,52 Eur, súd nemal preukázané, že uvedená suma zodpovedá jej priemernému zárobku v čase pred poškodením. Súd teda v danom prípade mal za to, že žalobkyňa v otázke výšky priemerného zárobku pred poškodením neunesla dôkazné bremeno, nakoľko nepredložila súdu doklad, z ktorého by bolo možné zistiť výšku skutočného priemerného zárobku žalobkyne v čase pred poškodením. Nepreukázala súdu priemerný zárobok, ktorý pred poškodením zdravia dosahovala ani príjmy, ktoré mohla v nárokovanom období reálne dosahovať, pritom dôkazné bremeno zárobkovej činnosti v nárokovanom období zaťažovalo v danom prípade žalobkyňu (Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/285/2016). Z uvedených dôvodov preto súd žalobu v časti náhrady za stratu na zárobku zamietol.

95. Žalobkyňa si ďalej v žalobe uplatnila náhradu za uhradenie ceny lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. Hircom vo výške 18 Eur, pričom posudok sa dotýkal jej nárokov na bolestné, ktorý ohodnotil bolestné na 470b. V priebehu konania žalobkyňa vzala žalobu v celej časti bolestného späť z dôvodu, že uznala závery posudku predloženého žalovaným, na základe ktorého jej bola časť bolestného podľa posudku žalovaného vyplatená a časť bolestného uplatneného v žalobe po porade so znalcom vzala späť. Nebola tak v konaní preukázaná účelnosť takto vynaložených nákladov. Sama žalobkyňa po porade so znalcom uznala, že uplatnené bolestné z titulu posudku MUDr. Hirca zrejme neobstojí. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol aj v časti uplatnených nákladov na lekárske posudok vo výške 18 Eur.

96. Žalobkyňa si v konaní uplatnila aj nárok na náhradu nákladov spojených s liečením - náhradu za lieky, pričom uplatnená suma po čiastočnom späťvzátí predstavovala 17,88 Eur. Poškodený má v zmysle § 449 Občianskeho zákonníka nárok na náhradu nákladov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s liečením. Žalobkyňa náklady na lieky preukazovala pokladničnými blokmi zo dňa 03.08.2015 a dňa 04.08.2018 (cca 9 mesiacov po nehode), z ktorých po uhradení sumy 2 x 2,63 Eur (5,26 Eur) za liek Tralgit žalovaným, ostalo neuhradených 6,37 Eur (suma spolu na pokladničných dokladoch bola 11,63 Eur, nakoľko jeden doklad bol na sumu 2,63 Eur a druhý na sumu 9 Eur). Náklady na lieky, ktoré sú v pokladničných blokoch uvádzané, zdôvodňovala žalobkyňa prepúšťacími správami a ambulantnými správami, kde lekári odporúčali konkrétnu liečbu liekmi v správach uvedenými. V danej veci súd konštatuje, že poškodený má nárok na úhradu liekov, ktoré si zaobstaral na odporúčanie lekára. Náhrada za takto zakúpené lieky poškodenému patrí, pokiaľ sumu na lieky preukázateľne vynaložil. Súd však po porovnaní prepúšťacích správ a ambulantných správ predložených žalobkyňou a predloženého pokladničného dokladu, ktorý ostal nepreplatený zistil, že žiaden liek uvedený na pokladničnom doklade nie je uvádzaný v záveroch a odporúčaní lekárov v predložených správach. Z pokladničného bloku č. 73498/0054 zo dňa 03.08.2015 ostali neuhradené nasledovné lieky: anopyrin, acidum folii, nitresan, poplat (položka nečitateľná), t.j. spolu suma 6,37 Eur (9 Eur ako celková cena na zapltenie uvádzaná na doklade mínus suma 2,63 Eur za Tralgit uhradený už žalovaným) . Ani jeden z týchto účtovaných liekov nie je v žiadnej lekárskej správe vystavenej v súvislosti s poškodením zdravia žalobkyne. Súd nemal v konaní preukázané, že by šlo o nejaké náhrady odporúčaných liekov alebo generiká. V časti uplatnenej sumy náhrady za lieky vo výške 6,37 Eur súd teda žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že lieky, ktoré uhradila musela kúpiť v súvislosti s poškodením zdravia a liečením, ktoré jej v súvislosti s dopravnou nehodou vzniklo. Nepreukázala teda, že zakúpené lieky boli účelnými nákladmi liečenia. Zvyšná uplatnená suma vo výške 11,51 Eur (17,88 - 6,37) nebola súdu nijakým spôsobom preukázaná ani zdôvodnená. Žalobkyňa nepreukázala, že by uplatnenú sumu 11,51 Eur skutočne vynaložila a ani z čoho vlastne pozostávala. Žalobkyňa počas konania uviedla, že túto sumu preukazuje pokladničnými dokladmi, ktoré sú síce nečitateľné ale podľa nej nie je morálne a spravodlivé, aby za to niesla zodpovednosť ona. Súd je však toho názoru, že ak si uvedenú sumu uplatňuje v súdnom konaní, je potrebné jednak špecifikovať z čoho uvedená suma pozostáva (aké lieky a kedy boli nakúpené) a jednak preukázať, že tieto náklady reálne vynaložila (následne potom na priznanie náhrady preukázať aj účelnosť vynaložených nákladov). Uhrádza sa totiž skutočná škoda. Súd teda žalobu v časti náhrady

za lieky v sume 11,51 Eur zamietol z dôvodu, že žalobkyňa uplatnenú sumu ničím nešpecifikovala a nepreukázala ani, že jej tieto náklady skutočne vznikli. Ak žalobkyňa mienila svoje nároky uplatniť v súdnom konaní ako žalobkyňa, bolo jej procesnou zodpovednosťou konať tak, aby sa dôkazy zachovali v čitateľnej podobe, teda vyhotoviť včas čitateľnú kópiu, resp. pokladničné doklady odfoťiť.

97. Žalobkyňa si v konaní ďalej uplatnila aj náhradu cestovných nákladov, ktoré jej vznikli v súvislosti s liečením vo výške 40,31 Eur. Žalobkyňa uplatnila náhradu za 7 obojsmerných ciest z adresy Z. XX, W. na adresu V. I. XX, M., ktoré vykonala ako cesty na lekárske kontroly alebo vyšetrenia. Svoj nárok preukazovala lekárskymi správami a čestným prehlásením zo dňa 02.09.2015 jej syna K. M., ktorý v prehlásení uviedol, že žalobkyňu vozil na všetky vyšetrenia, kontroly a rehabilitácie, ktoré po dopravnej nehode absolvovala a že súhlasí s tým, aby odškodné za vynaložené náklady na pohonné hmoty boli priznané žalobkyňi.

98. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady liečenia sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil. Aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie takéhoto nároku je teda osoba, ktorej náklady skutočne a reálne vznikli. V danej veci mal súd za preukázané, že náklady na pohonné hmoty vznikli synovi poškodenej, ktorý tým, že uviedol, že súhlasí, aby odškodné za tieto náklady bolo priznané žalobkyňi potvrdil, že vznikli primárne jemu. Nárok na náhradu nákladov liečenia je pohľadávkou, ktorá má svojho veriteľa a dlžníka. Syn žalobkyne ako veriteľ tejto pohľadávky síce uviedol, že súhlasí s tým, aby náklady boli uhradené žalobkyňi, avšak len z jednostranného vyhlásenia veriteľa neprešla takto vzniknutá pohľadávka na žalobkyňu ako nového veriteľa, nakoľko nebolo dodržané ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to, že veriteľ postupca môže previesť svoju pohľadávku len písomnou zmluvou uzavretou s novým veriteľom postupníkom. Nedošlo teda k platnému postúpeniu pohľadávky na náhradu nákladov liečenia zo syna žalobkyne na žalobkyňu, a teda žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná si takéto náklady uplatňovať.

99. Ďalej je v súvislosti s cestovnými nákladmi potrebné uviesť, že žalobkyňa výšku cestovných nákladov vypočítala s použitím „vzorca“, ktorý zaráta aj paušálnu náhradu nákladov 0,183 Eur za každý kilometer jazdy ako sa postupuje pri výpočte náhrady cestovného za pracovnú cestu. Takýto výpočet však nie je správny, pretože na zohľadňovanie tejto paušálnej náhrady 0,183 Eur/km nie je dôvod, pretože takáto cesta nespĺňa definíciu pracovnej cesty. Nahrádza sa totiž skutočná škoda, a teda reálna cena pohonných hmôt za reálny počet prejazdených kilometrov pri konkrétnej spotrebe paliva daného vozidla bez navýšenia o paušálnu náhradu.

100. Na základe vyššie uvedeného súd zamietol aj uplatnený nárok na cestovné náklady z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne.

101. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

102. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

103. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

104. Podľa § 257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

105. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

106. O trovách konania rozhodoval súd zvlášť v zastavenej časti a zvlášť vo zvyšnej časti konania.

107. V priebehu konania žalobkyňa vzala 2x žalobu čiastočne späť, a to podaním doručeným súdu dňa 17.08.2017 vo výške sumy 2.662,26 Eur z dôvodu, že žalovaný túto časť dlžnej sumy uhradil (úhradu tejto sumy potvrdil súdu aj samotný žalovaný) a podaním doručeným súdu dňa 16.03.2018 vo výške 4.910 Eur z dôvodu, že uznala závery lekárskeho posudku v konaní predloženého práve

žalovaným. Súd najskôr rozhodoval o trovách konania v zastavenej časti. Ak konanie končí zastavením konania (aj keď len v časti), tak pri rozhodnutí o trovách konania je dôležitá otázka kto zavinil zastavenie konania z procesného hľadiska. Žalobca nesie procesnú zodpovednosť za priebeh konania a za úkony dispozície so žalobou. Pri zastavení konania súd neberie ohľad na to, ako by konanie dopadlo, ak by k zastaveniu konania nedošlo, t.j. nie je rozhodujúce v otázke priznania náhrady trov konania pri zastavení konania, kto by mal konečný úspech v merite veci. V prvej späťvzatej časti vo výške sumy 2.662,62 Eur bolo dôvodom späťvzatia zaplatenie tejto sumy žalovaným, pričom uvedené mal súd za preukázané. Po podaní žaloby teda žalobkyňa vzala žalobu späť pre správanie žalovaného. Z procesného hľadiska tak súd rozhodol, že v tejto časti zastavenie konania procesne zavinil žalovaný, nárok na náhradu trov konania teda v tejto časti konania vznikol žalobkyňi. V druhej späťvzatej časti vo výške 4.910 Eur bolo dôvodom späťvzatia to, že žalobkyňa uznala lekársky posudok predložený žalovaným. Žalobkyňa žiadala, aby v tejto časti konania súd priznal náhradu trov konania žalobkyňi, nakoľko výška plnenia závisela od výsledkov kvázi-znaleckého dokazovania a zohľadnil to, že by bolo nespravodlivé zaťažiť žalobkyňu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu, ktorý závisí od znaleckej činnosti. Žalobkyňa žalobu musela podať a nemohla čakať nakoľko by jej uplynula premlčacia doba uplatnenia nároku. Žalovaný tvrdil, že je potrebné zohľadniť to, že žaloba bola podaná v novembri 2015, pričom žalovanému bol nárok uplatnený dorúčením výzvy na zaplatenie v septembri 2015 a výsledky prešetrovania boli známe až v januári 2016, kedy bolo žalobkyňi oznámené aj výsledné plnenie zo strany žalovaného a aj výsledky lekárskeho posudku ich lekára. Mohla teda žalobkyňa s podaním žaloby počkať a podať žalobu až po ukončení šetrenia žalovaným, v takom prípade by totiž zrejme ani žalobu o zaplatenie zvyšného bolestného nepodala, nakoľko neskôr sama uznala výsledky lekárskeho posudku vyhotoveného zmluvným lekárom žalovaného. V danej veci súd uvádza, že žaloba bola podaná dňa 27.11.2015, k nehode došlo dňa 28.11.2013. Premlčacia doba nároku na náhradu škody na zdraví začína plynúť odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá (§ 106 Občianskeho zákonníka). Poškodený sa pritom dozvie o škode keď má vedomosť o všetkých skutkových okolnostiach škodovej udalosti (stačí vedomosť o tom, že škoda nastala, nemusí byť známa konkrétna výška). Z uvedeného je teda zrejme, že dvojročná subjektívna premlčacia doba v danej veci začala plynúť 28.11.2013, žalobkyňa teda svoj nárok uplatnila 27.11.2015 z dôvodu, aby zabránila uplynutiu premlčacej doby. Súd sa nestotožnil s argumentom žalovaného, že žalobkyňa mohla s podaním žaloby počkať do skončenia prešetrovania ním uskutočňovaného. Žalobkyňa nemala povinnosť počkať kým žalovaný ukončí prešetrovanie z dôvodu, že jej uplatnené nároky neuznal. Zároveň je však súd toho názoru, že keď žalobkyňa vzala žalobu späť z dôvodu, že uznala výsledky lekárskeho posudku vypracovaného lekárom žalovaného a rozhodla sa, že nebude v konaní navrhovať vyhotovenie znaleckého posudku na prehodnotenie bolestného a nepočká na výsledok konania, kde by bolo možné zisťovať prípadný jej úspech alebo neúspech, je to jej procesná zodpovednosť za späťvzatie a možno konštatovať, že v tejto časti zavinila zastavenie konania ona. Súd sa nestotožnil s jej argumentom, že možno aj pri rozhodovaní o trovách konania v zastavenej časti zohľadňovať skutočnosť, že výsledok konania závisel od výsledkov znaleckého dokazovania a vo veci mala pokiaľ ide o základ nároku úspech žalobkyňa. V tejto časti konanie bolo zastavené, nedostalo sa do štádia kedy by bolo možné určiť úspech niektorej zo strán. Výsledkom konania bolo zastavenie konania a nie určenie či nárok žalobkyne bol jednak opodstatnený a jednak v akej výške. Ak by aj súd nepričítal zavinenie zastavenia konania žalobkyňi jednoznačne možno povedať, že zavinenie zastavenia konania nebolo ani na strane žalovaného. Žaloba nebola vzatá späť pre správanie žalovaného. V takom prípade by bolo výsledkom, že v zastavenej časti konania by nemal nárok na náhradu trov konania nikto. Súd teda konštatuje, že v zastavenej časti konania vo výške 2.662,62 Eur zavinil zastavenie konania žalovaný, nárok na náhradu trov konania vznikol žalobkyňi. V zastavenej časti konania vo výške 4.910 Eur zavinila zastavenie konania žalobkyňa, nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému.

108. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku vo výške 323,71 Eur bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania teda podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol v tejto časti úspešnému žalovanému.

109. Súd teda pri zistení rozsahu nároku na náhradu trov konania vychádzal z pomeru: povinnosť žalobkyne nahraďiť trovy v časti konania o 323,71 Eur + 4910 Eur = 5233,71 Eur, povinnosť žalovaného nahraďiť trovy v časti konania o 2662,62 Eur. Predmetom konania bola spolu suma 7.895,97 Eur. Žalobkyňa by teda mala nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,72%, žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,28%. Žalovanému tak vznikol pomerný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 32,56% ($66,28 - 33,72 = 32,56$).

110. Súd však v danej veci zohľadnil, že sú tu dané dôvody hodné osobitného zreteľa a náhradu trov konania žalovanému podľa § 257 CSP nepriznal. Žalobkyňa súdu preukázala, že sa nachádza v nepriaznivej finančnej a sociálnej situácii. Žalobkyňa preukázala, že v dôsledku dopravnej nehody po dobu 6 mesiacov nepracovala a nepoberala ani nemocenské. Preukázala, že jej bol priznaný starobný dôchodok, ktorý spolu s vdovským predstavuje jej mesačný príjem vo výške 461,70 Eur, o čom priložila potvrdenie o výplate dôchodku zo dňa 04.02.2021. Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 24.09.2020 súd zistil, že uvedený dôchodok jej má byť vyplácaný od októbra 2020. Predčasný starobný dôchodok za obdobie od 14.8.2020 do 13.10.2020 jej patril v sume 294,40 Eur. Z ambulantnej správy z psychiatrickej ambulancie zo dňa 25.01.2021 súd zistil, že navštevuje psychiatrickú ambulanciu, kde je aj liečená. Z Pokladničného dokladu SIPO súd zistil, že platí mesačne na elektrinu 64 Eur. Z poštového poukazu súd zistil, že spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zaplatila sumu 96,25 Eur, z poštového poukazu zo dňa 14.01.2021 súd zistil, že spoločnosti 4Life Direct zaplatila 30,25 Eur. Žalobkyňa preukázala, že býva v nehnuteľnosti, ktorú vlastní jej vnučka a žalobkyňa tam má zriadené právo doživotného užívania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej mesačné náklady na stravu sú približne 100 Eur a náklady na lieky 25-30 Eur mesačne. Takúto finančnú, sociálnu a osobnú situáciu súd vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd zohľadnil aj to, že v danej veci išlo o špecifický druh konania, v ktorom bola uplatňovaná náhrada škody na zdraví, ktorá bola spôsobená protiprávnym konaním poistenca žalovaného a tiež to, že žalovaným v danom konaní je akciová spoločnosť, ktorej navyše v danom prípade nebola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%, ale len 33,56%. Nepriznaním náhrady trov konania tak nebude neprimerane zasiahnuté do majetkovej sféry žalovaného. Pričom naopak zaviazaním žalobkyne na náhradu trov konania by mohlo byť ohrozené jej živobytie.

111. Na základe vyššie uvedeného teda súd rozhodol o trovách konania tak, že hoci aj žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 33,56%, súd mu ho nepriznal, nakoľko vzhliadol na strane žalobkyne vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku). Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý sa zverejní na webovom sídle ministerstva. Návrh musí byť autorizovaný, inak sa naň neprihliada. Listiny, ktoré je potrebné pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie, sa podávajú elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 7 Exekučného poriadku). Ak oprávnený alebo jeho zástupca nemá aktivovanú elektronickú schránku, možno podať návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom ktoréhokoľvek exekútora. Exekútor je v takom prípade zástupcom oprávneného pre doručovanie písomností do vydania poverenia na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 8 Exekučného poriadku).